

ΑΠΟΦΑΣΗ 131/2017

(Αριθμός κατάθεσης 484/171/25.07.2016 αίτησης)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Αικατερίνη Λεμπιδάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς την σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 23 Ιανουαρίου 2017, για να δικάσει την αίτηση, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» (ΑΦΜ 997495285) και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», όπως εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος της Ευαγγελία Καλουμά (υπ' αριθ. Α131332 γραμμάτιο, ΔΣΘ 10983), η οποία κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) (ΑΦΜ), στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το εστιατόριο με το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην περιοχή του Νομού
2) του (ΑΦΜ), στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το ψητοπωλείο με το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην περιοχή του Νομού 3) του (ΑΦΜ), στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το εστιατόριο με το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην περιοχή του Νομού και 4) Ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία (ΑΦΜ), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το εστιατόριο με το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην περιοχή του Νομού από τους οποίους ο δεύτερος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ελισάβετ Καρανάσιου (Α.Μ. ΔΣΘ 5973), μόνο για την

υποβολή αιτήματος της αναβολής, ενώ οι λοιποί δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 25.07.2016 αίτησή της, που κατατέθηκε στην Γραμματεία του δικαστηρίου τούτου με αριθμό 484/171/25.07.2016 και προσδιορίστηκε για τις 24.10.2016 και μετά από νόμιμη αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υποθέσεως η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας, πριν από την έναρξη της προφορικής συζητήσεως της υπό κρίση αίτησης, δήλωσε, παραδεκτά, ότι παραιτείται του δικογράφου της ως προς τους πρώτη, τρίτο και τέταρτη των καθ' ων και, συνεπώς, η αίτηση πρέπει να θεωρηθεί ως μηδέποτε ασκηθείσα και η δίκη καταργημένη για τους διαδίκους αυτούς (άρθρα 294, 295 και 297 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με 591 παρ.1 και 683επ. του ίδιου κώδικα).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές», κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή, ακόμη, έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν, όμως, να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν, όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και, γενικά, τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46§1, 47§1 και 48§1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά.. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

131/2017 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στον δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του Ν. 2121/1993. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρουμένης, σύμφωνα με το άρθρο 3§2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2123/1993. Κατά το ίδιο άρθρο (49§6 του Ν. 2121/1993, η οποία παρ. 6 προστέθηκε με τη παρ.1 άρθρου 46 Ν.3905/2010,ΦΕΚ Α 219/23.12.2010), οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της

Τ. Α. Κ. Ι. Δ. Α.

εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρ. 55§1 στοιχ. Β', το οποίο, βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο, ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56§§1 και 2 του ίδιου νόμου (2121/1993), αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτή που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49§1 εδ. δ' του Ν. 2121/93, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς, ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διατάξεως του άρθρου 728§1ζ

του ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72§3 του Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν. 2054/1992 (Φ.Ε.Κ. 104/30.6.1992, τεύχος Α') «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5, και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5§1 του ίδιου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύτηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο

του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μια αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή, αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος κατ' αρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον: α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) τα φωνογραφήματα, για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύτηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992, με σαφήνεια συνάγεται ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι Η.Π.Α., το

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

131/2017 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάστηκε (δημοσιεύτηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος, που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55§2 του 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου (2121/1993), στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5§2 του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5§2 του Ν. 2054/1992), «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56§4 του Ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ. για τα παραπάνω ΜΠΘ 133 και 11802/2014 δημ. φτην ΤρΝΠλ Ισοκράτης, ΜΠΘ 2696/2005, ΜΠΘ 1188/2005, ΜΠΘ 999/2005, ΜΠΘ 10674/2004, ΜΠΘ 12188/2004, ΜΠΑ 418/2004, αδημοσίευτες στο νομικό περιοδικό τύπο, καθώς και τις ΜΠΡοδ. 606/1999, ΔΕΕ 1999.869, ΜΠΧίου 118/1998 ΔΕΕ 1999.593). Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της,

εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Ότι συνέταξε το αναφερόμενο αμοιολόγιο, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56§3 του Ν. 2121/93, γνωστοποίησε στο κοινό, με τη δημοσίευση του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και τον 2^ο καθ' ου η αίτηση, σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών της, πλην όμως ο τελευταίος, ο οποίος διατηρεί και εκμεταλλεύεται ψητοπωλείο, το οποίο βρίσκεται στην περιοχή του Νομού μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης, είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσας. Με βάση το παραπάνω ιστορικό, το οποίο εκτίθεται εκτενέστερα στην κρινόμενη αίτηση, επικαλούμενη δε, περαιτέρω, επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, ζητεί να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε ο 2^{ος} καθ' ου η αίτηση, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο προαναφερόμενο κατάστημά του, σε καθημερινή βάση, για τα έτη 2010 έως και 2015, στο συνολικό ποσό των 420 ευρώ, να υποχρεωθεί ο 2^{ος} καθ' ου να της καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ του αιτούμενου ποσού και να υποχρεωθεί να προσκομίσει τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά το επίδικο διάστημα, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί ο 2^{ος} καθ' ου στη δικαστική της δαπάνη. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2§1, 49, 54 - 58 του Ν. 2121/1993, 74, 176, 682 επ., 728§1 εδ. ζ' και 729§2 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα όσα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη αναφέρθηκαν και πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, ερήμην του 2^{ου} καθ' ου, δεδομένου ότι ο 2^{ος} καθ' ου η αίτηση έχει κληθεί νόμιμα να

5^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

131/2017 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

παραστεί κατά την συζήτηση της υπόθεσης στην ανωτέρω δικάσιμο (βλ. τη με αριθμό 3082/28.07.2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου), λαμβανομένου υπόψη ότι για το παραδεκτό του καταψηφιστικού αιτήματός της δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, καθόσον η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο κατά τη συζήτηση της αγωγής για τις επίδικες απαιτήσεις, όχι δε κατά την προσωρινή επιδίκασή τους με τη μορφή ασφαλιστικού μέτρου (πρβλ. άρθρ. 1 του Ν. ΓΩΗ/1912, βλ. Π. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, έκδ. 1980, σελ. 245).

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα, μ' επιμέλεια της αιτούσας, που εξετάστηκε ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου και από την εκτίμηση των εγγράφων που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα, καθώς και από όσα ανέπτυξε προφορικώς η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, αστική, μη κερδοσκοπική εταιρία είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, για τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του αυτού ως άνω νόμου για το σύνολο του ρεπερτορίου των μελών της. Η αιτούσα ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύτηκε νόμιμα, οι δε εταίροι της ήταν μέχρι την ίδρυσή της αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί, που λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, η δε ίδρυση και λειτουργία καθενός από αυτούς είχε εγκριθεί με τις αριθ. 11083/1997, 11089/1997 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30.12.1997), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους, με

βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Η αιτούσα νομιμοποιείται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55§2 και 58 του Ν. 2121/1993 να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζει τους πίνακες των μελών της και δηλώνει ότι έχει αυτή την εξουσία, ενώ δεν πιθανολογήθηκε ανατροπή του παραπάνω τεκμηρίου. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργούσα για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις της έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες κρίθηκε ότι νομιμοποιείται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα, ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελεγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και, συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της απόφασης, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων της, η αιτούσα, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι πολύ υψηλότερες, και δη οι εταίροι της, συμφώνησαν και κατάρτισαν

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

131/2017 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56§3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2.5.2003), «ΑΥΓΗ» (6.6.2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2.5.2003). Εξάλλου, το παραπάνω αμοιβολόγιο δημοσιεύθηκε και γνωστοποιήθηκε εκ νέου με δημοσίευση από την αιτούσα σε τρεις εφημερίδες, στην «ΑΥΓΗ» (20.4.2012), στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» (19.4.2012) και στο «ΚΕΡΔΟΣ» (20.4.2012). Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά της, η αιτούσα έχει ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών της και έχει προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Σύμφωνα με το κοινό νέο αμοιβολόγιο που προαναφέρθηκε (μεταξύ των άλλων και των ετών 2006 έως και 2013), προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη, όπως είναι καταστήματα εστιατορίων, καφετεριών, καφενείων κλπ., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και το χρονικό διάστημα λειτουργίας. Έτσι, σύμφωνα με τον παραπάνω κατάλογο, για στεγασμένο χώρο καταστήματος επιφανείας μέχρι 50 τετραγωνικών μέτρων, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος, ύψους 100,00 ευρώ, από 51 μέχρι 100 τετραγωνικών μέτρων, σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος, ύψους 150,00 ευρώ και για στεγασμένο χώρο καταστήματος επιφανείας από 100 μέχρι 200 τετραγωνικών μέτρων, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος, ύψους 200,00 ευρώ. Για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και επτά μήνες το έτος το 50% των προαναφερόμενων ποσών και μέχρι και πέντε μήνες το 50% των παραπάνω ποσών. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και ο 2^{ος} καθ' ου, ο οποίος διατηρεί και εκμεταλλεύεται επιχείρηση ψητοπωλείο. Ειδικότερα, ο 2^{ος} καθ' ου διατηρεί επιχείρηση ψητοπωλείο με το διακριτικό τίτλο « », το οποίο

βρίσκεται στην περιοχή του Νομού επιφάνειας 40 τ.μ., που λειτουργεί για χρονικό διάστημα 7 μηνών, που λειτούργησε κατά τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015. Μολονότι δε ο ανωτέρω καθ' ου χρησιμοποιούσε, κατά τη διάρκεια των προαναφερόμενων ετών, το ενδεικτικά αναφερόμενο στην κρινόμενη αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσας και παρόλο που οχλήθηκε σχετικά από τα μέλη της αιτούσας και την αιτούσα, μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι τα ποσά της εύλογης αμοιβής, που η αιτούσα κατ' αποκοπή καθορίζει με τα κατά τακτά χρονικά διαστήματα εκδιδόμενα από μέρους της, κατά τα προαναφερόμενα, αμοιβολόγια, τα οποία αποτελούν την εκτίμηση των μελών της και της ίδιας για το ύψος της και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υποχρέων χρηστών υλικών φορέων ήχου, είναι προφανές ότι δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο, μπορούν, όμως, να αποτελέσουν τη βάση κρίσης του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο. Στην κρινόμενη υπόθεση παρατηρείται ότι ο 2^{ος} καθ' ου διατηρεί και εκμεταλλεύεται την προαναφερόμενη επιχείρηση σε περιοχή που εμφανίζει αξιόλογη κίνηση, για το είδος της ασκούμενης από τον τελευταίο επιχείρησης. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, που πιθανολογήθηκαν, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή κατά το αντίστοιχο αίτημα της, η εύλογη δε αμοιβή που πρέπει να καταβάλει ο 2^{ος} καθ' ου για τα επίδικα έτη, για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στο προαναφερόμενο κατάστημά του, πρέπει να καθοριστεί, με βάση τον αναφερόμενο τιμοκατάλογο για κατάσταση 50 τ.μ. στο ποσό των 100 ευρώ ανά έτος και για επιχειρήσεις που λειτουργούν έως 7 μήνες το 70% του ποσού αυτού, δηλαδή 70 ευρώ ανά έτος (2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015) και συνολικά, για τα 6 έτη (70 ευρώ X 6 έτη =) 420 ευρώ πλέον του νόμιμου Φ.Π.Α. επί της ως άνω εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επίδικαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών της αιτούσας, όπως ορίζεται, ειδικότερα, στο διατακτικό της απόφασης, καθόσον πολλοί από τους τελευταίους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ως εκ τούτου πρέπει να γίνει δεκτό το αντίστοιχο αίτημα της αιτούσας και

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

131/2017 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

να επιδικαστεί υπέρ της το ήμισυ του ποσού, το οποίο, κατά τα προαναφερόμενα, καθορίστηκε ως εύλογη αμοιβή των μελών της. Τέλος, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της απόφασης, ο δεύτερος καθ' ου έχει υποχρέωση, κατά το νόμο (άρθρ. 56§4 του Ν. 2121/1993), να παραδίδει στην αιτούσα και, μάλιστα, χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, πρέπει να γίνει δεκτό και το περαιτέρω αντίστοιχο αίτημα της αιτούσας και να υποχρεωθεί ο 2^{ος} καθ' ου, κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, στο διατακτικό, να παραδώσει στην αιτούσα τους ζητούμενους καταλόγους για το επίδικο χρονικό διάστημα. Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, όπως ορίζεται, ειδικότερα, στο διατακτικό. Ο δεύτερος καθ' ου, λόγω της ήττας του, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας (άρθρ. 176 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ καταργημένη τη δίκη ως προς τους πρώτο, τρίτο και τέταρτο των καθ' ων η αίτηση.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του δεύτερου καθ' ου.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς τον δεύτερο καθ' ου.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει στην αιτούσα ο 2^{ος} καθ' ου η αίτηση, για την από μέρους του χρήση υλικών φορέων ήχου στις αναφερόμενες στο αιτιολογικό επιχείρησή του, στο ποσό των εβδομήντα (70) ευρώ ανά έτος, πλέον του νόμιμου Φ.Π.Α. για τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 και συνολικά, στο ποσό των τετρακοσίων είκοσι (420) ευρώ, πλέον του νόμιμου Φ.Π.Α.

